

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 1T/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010313
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Matušovic
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6416010313.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja W. a prísediacich G. J. a W. J., v trestnej veci proti obžalovanému W. Š.N.Ö. a spol., stíhaných pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek X k § 155 odsek X G. zákona číslo XXX/XXXX Z. z. v znení zákona číslo XXX/XXXX Z. z. /ďalej len G. zákona/ spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k XXX odsek X G. zákona a s prečinom výtržníctva podľa § 20 k § 364 odsek X písmeno a/ G. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v E. nad K. dňa XX.XX.XXXX, takto

rozhodol:

T. :

1/ W. Š. , I. XX.XX.P. O. Ž. I. K., G. Z. Ž. I. K., B. Z. Ž. I. K., K. XX/XX, t. č. vo väzbe v P. na výkon väzby a P. na výkon trestu odňatia slobody Z. Z.,

2/ E. Š. , I. XX.XX.P. O. Ž. I. K., G. Z. Ž. I. K., B. Z. Ž. I. K., N. XX/XX, t. č. vo väzbe v P. na výkon väzby a P. na výkon trestu odňatia slobody Z. Z.,

3/ W. J., I. XX.XX.P. O. Ž. I. K., G. Z. Y. B. Z. Č.. XX, t. č. vo väzbe v P. na výkon väzby a P. na výkon trestu odňatia slobody Z. Z.,

sa uznávajú vinnými, že

dňa XX.XX.XXXX v čase o XX.XX h v pivárni „E.“ na K. ulici č. XXXX v E. nad K. po predchádzajúcom požití alkoholu fyzicky napadli K. K., narodeného XX.XX.P., trvale bytom M. P./X, Ž. I. K., toho času bytom W.. Z. X/XX, Ž. I. K. F. W. E., narodeného XX.XX.P., trvale bytom K. P./XX, Ž. I. K., a to tým spôsobom, že W. Š. pravou rukou zovretou v päšť dvakrát udrel K. K. do oblasti tváre, ktorému prišiel na pomoc W. E. a na tohto zaútočil E. Š. tak, že ho opakovane päšťou pravej ruky udrel do oblasti tváre a hlavy, následne do pivárne vstúpil W. J., ktorý spoločne s W. Š. znovu fyzicky napadli K. K., ktorého opakovane zovretými päšťami udierali do oblasti tváre, zadnej časti hlavy a chrbta, medzitým E. Š. znovu fyzicky napadol W. E., ktorého päšťami pravej a ľavej ruky opakovane zasiahol do oblasti tváre, rukami ho chytil za odev a strhol na zem, kde ho pravou nohou dvakrát kopol do oblasti hlavy, prvýkrát do ľavej časti tváre a krku a druhýkrát do zadnej časti hlavy, v dôsledku čoho W. E. zostal ležať na zemi pred barom, E. Š. sa pridol k útoku voči K. K., s ktorým zápasil W. J., pričom W. Š. F. E. Š. ho opakovane udierali do oblasti hlavy, chrbta, ramien, hrudníka i dolných končatín a keď sa medzitým otrasený W. E. pokúšal vstať zo zeme, tak ho W. Š. kopom pravej nohy o sile strednej až silnej intenzity zasiahol priamo do oblasti tváre, čím týmto spoločným konaním spôsobili K. K. zranenia vyžadujúce si dobu liečenia XX dní, a to otras

mozgu I. stupňa, krvnú podliatinu pravého oka, početné pomliaždenia v oblasti vlasatej časti hlavy a tváre s vytvorenými krvnými podliatinami, početné pomliaždenia, odreniny a krvné podliatiny v oblasti krku, ramien a hrudníka, početné pomliaždenia a odreniny v oblasti chrbta, ako aj pomliaždenia dolných končatín a E. Š. F. W. Š. zároveň svojim konaním spôsobili W. E. otras mozgu s retrográdnou amnéziou, zlomeninu nosových kostí s vybočením doľava, prasklinu bočnej a prednej steny dutiny hornej čeľuste vpravo, zakrvácanie do dutiny hornej čeľuste vľavo, krvnú podliatinu nad pravým okom, krvácanie z nosa a šok I. stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia XX dní, pričom posledným útokom - kopom W. Š. priamo do oblasti tváre W. E. mohlo dôjsť k zraneniu a poškodeniu orgánu dôležitého pre život,

t e d a

obžalovaný 1/ W. Š.

- konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu sa pokúsil inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, avšak k dokonaniu činu nedošlo,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaný 2/ E. O.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného,

obžalovaný 3/ W. J.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný X/ W. O.

- zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 G. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § X56 odsek X G. zákona a s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ G. zákona,

obžalovaný 2/ E. O.

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § X56 odsek 1 G. zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek X písmeno a/ G. zákona,

obžalovaný 3/ W. J.

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona,

a z a t o s a o d s u d z u j ú

1/ obžalovaný W. O.

podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 /sedem/ rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona, § 74 odsek 1, odsek 2 veta prvá Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

2/ obžalovaný E. O.

podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek X písmeno d/, odsek X G. zákona, § 74 odsek 1, odsek X veta prvá Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

3/ obžalovaný W. J.

podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona, § 74 odsek 1, odsek 2 veta prvá Trestného zákona, súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému K. K., narodenému XX.XX.XXXX v E. nad K., trvale bytom M. XXX/X, E. nad K., prechodne bytom M. Z. X/XX, E. nad K. spôsobenú škodu vo výške 3.604,- eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému W. E., narodenému XX.XX.XXXX v E. nad K., trvale bytom K. XXX/XX, E. nad K. spôsobenú škodu vo výške 2.918,- eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom W. č. 17, Bratislava, R.: XX 937 874 spôsobenú škodu vo výške 145,98,- eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova X5, Bratislava, IČO: 35 942 436 spôsobenú škodu vo výške 320,95,- eur.

B. § 288 odsek 2 Trestného poriadku, súd poškodeného K., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvale bytom M. E., prechodne bytom W., E. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku, súd poškodeného W. E. narodeného XX.XX.XXXX v E., trvale bytom K. E. so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ť o v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka v Žiari nad Hronom podala dňa 10.06.2016 na obžalovaného W. O. obžalobu pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k 156 odsek 1 Trestného zákona a s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na obžalovaného E. O. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek X Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, a na obžalovaného W. J. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 odsek 1 Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého skutku sa mali obžalovaní dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednesení obžaloby prokurátorom okresnej prokuratúry a po poučení o svojich právach obžalovaný W. O., obžalovaný E. O. a obžalovaný W. J. v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný W. O., obžalovaný E. O. a obžalovaný W. J. na všetky položené otázky uvedené v ustanovení § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/, a h/ Trestného poriadku odpovedali áno a prokurátor okresnej prokuratúry v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaných W. O., obžalovaného E. O. a obžalovaného W. J. prijať.

Súd následne prijal vyhlásenie obžalovaného W. O., obžalovaného E. O. a obžalovaného W. J. o tom, že sú vinní zo spáchania skutku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v ktorom sa obžalovaní priznali k spáchaniu skutku na hlavnom pojednávaní sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, o náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno jednoznačne vyvodit' záver o zavinení obžalovaných spočívajúcom v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a/ G. zákona. Obžalovaný W. O. sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví a taktiež spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví a zároveň sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti výtržnosti tým, že napadol iného. Obžalovaný E. O. a obžalovaný W. J. spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví a spoločným konaním sa na mieste prístupnom verejnosti dopustili výtržnosti tým, že napadli iného.

Chráneným záujmom, resp. objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie. Predmetom útoku bol živý človek. Chráneným záujmom, resp. objektom trestného činu nebezpečného vyhrážania je záujem na ochrane jednotlivca pred závažnými a nebezpečnými vyhrážkami.

Obžalovaný W. O. je prihlásený k trvalému pobytu v meste E., prechodne býva na K. ulici XX/XX v E. nad K.. Mestská polícia Žiar nad Hronom sa obžalovaným zaoberala v roku 2015, kedy mu udelila napomenutie za priestupok proti verejnému poriadku a za porušenie zákazu požívania alkoholických nápojov. Obžalovaný bol priestupkovo postihovaný 6 - krát, z toho 3 - krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, 1 - krát za priestupok proti verejnému poriadku a 2 - krát za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. V registri trestov obžalovaného W. O. figuruje 7 odsúdení, z toho 1 - krát sa na obžalovaného hľadá akoby nebol odsúdený. Obžalovanému bol pritom 5 - krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom 3 - krát dokonca so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a 1 - krát do II. nápravno-výchovnej skupiny. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 145/2013 zo dňa 10.09.2013, právoplatným dňa 28.01.2016, ktorým bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a tri mesiace. Obžalovaný vykonal posledný trest dňa 28.04.2015.

Obžalovaný E. O. je prihlásený k trvalému pobytu v meste E. nad K., prechodne býva na N. ulici č. XX/XX v E. nad K.. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Obžalovaný bol priestupkovo postihovaný 2 - krát, z toho 1 - krát za priestupok proti majetku a 1 - krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. V registri trestov obžalovaného figurujú 4 odsúdenia, z toho 1 - krát sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovanému bol 2 - krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (raz so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia), 1 - krát došlo v jeho prípade k nariadeniu výkonu uloženého trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Obžalovaný E. O. bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 0 T 4/2008 zo dňa 11.02.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 To 67/2009 zo dňa 26.03.2009, právoplatným dňa 26.03.2009, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Posledný (premenený) trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2 T 234/2007 obžalovaný vykonal dňa 05.11.2010.

Obžalovaný W. J. je prihlásený k trvalému pobytu v obci Y. pod Z.. Zo správy o jeho povesti vyplynulo, že v obci sa zdržiava málo, žije v spoločnej domácnosti s otcom, matkou a dvoma mladšími bratmi. V obci sa zvykne pohybovať v skupine osôb, ktorá po požití alkoholických nápojov býva hlučná a u obyvateľov obce vzbudzuje strach. Obžalovaný komisiou verejného poriadku nebol prejednávaný. Obžalovaný bol priestupkovo postihovaný 6 - krát, z toho 1 - krát za priestupok proti majetku, 2 - krát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, 2 - krát proti verejnému poriadku a 1 - krát bol postihovaný za porušenie zákazu požívania a predaja alkoholických nápojov. Z registra trestov obžalovaného sú zistiteľné 3 odsúdenia, z toho 1 - krát sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovanému bol 1 - krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, 1 - krát, konkrétne dňa 20.07.2016, došlo v jeho prípade k nariadeniu výkonu uloženého trestu odňatia slobody z dôvodu neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3 T 64/2013. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2 T 94/2014 zo dňa 04.04.2014, právoplatným dňa 10.05.2014, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o hodnotenie Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, obžalovaným nie je nič vytkané. Správanie všetkých troch obžalovaných je hodnotené ako súladné s ústavným poriadkom. Ani jeden z obžalovaných nebol disciplinárne odmenený alebo potrestaný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4 a odsek 5 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona.

V prípade obžalovaného W. O., vo vzťahu k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, ustanovuje zákon rozmedzie trestu odňatia slobody od 4 do 10 rokov. Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd zo zásad ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane obžalovaného ako aj na mieru ich závažnosti (§ 38 odsek 2 Trestného zákona). Pri osobe obžalovaného W. O. súd zistil, že tomuto poľahčuje priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a tiež napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n/ Trestného zákona). V prípade druhej zmienenej poľahčujúcej okolnosti súd prihliadol jednak na vyhlásenie obžalovaného o svojej vine na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie predznamenal už aj postoj obžalovaného v prípravnom konaní, kedy obžalovaný už pri svojom výsluchu pred rozhodnutím o väzbe pred sudcom pre prípravné konanie svoju vinu v celom rozsahu priznával, pričom na svojom stanovisku zotrval aj v ďalšom priebehu trestného stíhania. Podľa názoru súdu takýmto postojom obžalovaný prispel k urýchleniu trestného konania prevzatím výsledkov dokazovania z prípravného konania bez toho, aby boli tieto rešpektujúc zásadu kontradiktórnosti konania konfrontované na hlavnom pojednávaní. V kontexte uvedeného prihliadol súd aj na zásadu právnej istoty a ustálenosť rozhodovania súdov v otázke posudzovania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona vo vzťahu k uznaniu viny obžalovaným (uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23 To 8/2013 zo dňa 04.03.2013, uznesenie Krajského súdu Nitra sp. zn. 2 To 34/2014 zo dňa 21.05.2014, uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1 To

131/2014 zo dňa 12.11.2014, Zo súdnej praxe č. 8/2014 - II). Obžalovanému naopak priťažovalo, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona), z ktorého dôvodu súd obžalovaného odsudzoval s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a ukladal mu úhrnný trest podľa ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný (zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona). Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2:2, súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby v rozmedzí od 4 do 10 rokov.

V prípade obžalovaného E. O. a obžalovaného W. J. súd pri ukladaní úhrnného trestu s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona vychádzal zo zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin z posudzovaných trestných činov najprísnejšie trestný. V danom prípade je to prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona. Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd opätovne zo zásad ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na strane obžalovaných ako aj na mieru ich závažnosti (§ 38 odsek 2 Trestného zákona). Obžalovaným poľahčovalo priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie (§ 36 písmeno l/ Trestného zákona) a tiež napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písmeno n/ Trestného zákona), keď obidvaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní vyhlásili, že sú nevinní. Ku skutku sa obžalovaní priznávali už v prípravnom konaní a na tomto stanovisku zotrvali v priebehu celého trestného stíhania. Obidvom obžalovaným zhodne priťažovalo, že už boli za trestný čin odsúdení (§ 37 písmeno m/ Trestného zákona) a spáchali viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona). Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 2:2, súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby v rozmedzí od 0 do 3 rokov. Keďže dolné hranice zbiehajúcich sa trestných činov sú rôzne (trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona - 6 mesiacov až 2 roky a trestný čin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona - 0 až 3 roky), s poukazom na § 41 odsek 1 Trestného zákona je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Na tomto mieste súd považoval za potrebné zdôrazniť, že § 41 odsek 1 Trestného zákona v danom prípade nevytvára novú trestnú sadzbu, ale určuje dolnú, t. j. minimálnu hranicu úhrnného trestu v rámci zákonnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov. V kontexte uvedeného súd potom obžalovanému E. O. a obžalovanému W. J. vychádzajúc síce z trestnej sadzby 0 až 3 rokov nemohol uložiť miernejší trest odňatia slobody, než vo výmere 6 mesiacov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd zo zásady, že trest má byť vyvážený, aby zabezpečil náležitú ochranu spoločnosti a prevýchovu páchatela, pričom súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov a má vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela. Funkciou trestu je zároveň výlučne postihnúť páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku. Pri spolupáchateľstve prihliadne súd na to, akou mierou konanie každého spolupáchateľa prispelo k spáchaniu trestného činu a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatela priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Súd vyhodnotiac všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že represívny aj preventívny účinok trestu v zmysle individuálnej aj generálnej prevencie zabezpečí v prípade obžalovaného W. O. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. V prípade obžalovaného E. O. a W. J. súd z hľadiska preventívneho a represívneho účinku trestu za primeraný a zodpovedajúci zákonu považoval trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. V prípade všetkých troch obžalovaných ide o trest odňatia slobody v polovici trestnej sadzby trestu odňatia slobody.

Súd súčasne dospel k záveru, že uložené skôr prísnejšie tresty odňatia slobody splnia u obžalovaných svoj účel. V tejto súvislosti súd považoval za podstatné poznamenať, že v osobách všetkých troch obžalovaných nejde o prvopáchateľov, ale o občianov, ktorí sa opakovane dostávajú do rozporu so zákonom. Najmarkantnejšie je to u obžalovaného W. O., pretože tento sústavne od roku 2002 pácha trestnú činnosť. V páchaní trestnej činnosti obžalovaným nezabránila ani tvrdená starostlivosť o maloleté deti. V kontexte uvedeného možno potom uzavrieť, že doposiaľ ukladané tresty odňatia slobody u obžalovaných zjavne nespĺnili svoj účel. Aj z týchto dôvodov súd obžalovaným neukladal tresty na samej spodnej hranici trestnej sadzby, ale všetkým trom obžalovaným uložil prísnejšie tresty odňatia slobody, v polovici trestnej sadzby.

Na výkon uložených trestov súd obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že všetci traja obžalovaní boli v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže obžalovaný W. O., obžalovaný E. O. ako aj obžalovaný W. J. sa dopustili protiprávneho konania pod vplyvom alkoholu a omamných a psychotropných látok, súd im s poukazom na závery znaleckého dokazovania znalkyňou W. L. Y., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a znalkyňou Mgr. O. J., z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Obžalovanému W. O. a obžalovanému W. J. súd zároveň uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

V prejednávacom prípade súd nepristúpil k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 Trestného zákona, nakoľko v konaní neboli preukázané také okolnosti prípadu či pomery páchatelov, ktoré by vyvodzovali možný záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre obžalovaných neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačil aj kratší trest. V tejto súvislosti súd poukazuje jednak na okolnosti prejednávaneho prípadu, kedy skutok mal povahu násilného trestného činu a okrem priznania sa ku skutku a oľutovania protiprávneho konania, žiadna okolnosť nevznikala v prospech obžalovaných. Navyše priznanie obžalovaných k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť, ktorá by v zmysle ustanovenia § 39 odsek X Trestného zákona odôvodňovala zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Táto okolnosť sama osebe má len povahu poľahčujúcej okolnosti, na ktorú súd prihliadol pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Na druhej strane v prípade obžalovaných neboli konštatované ani také pomery, ktoré by odôvodňovali zmiernenie trestu. Ide predovšetkým o rodinné a osobné pomery, ktoré by v spojení s uloženým trestom mali na obžalovaných mimoriadne citeľný dopad. Všetci traja obžalovaní sú po psychickej aj fyzickej stránke zdraví, a hoci majú vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom, v priebehu trestného konania neboli zistené žiadne skutočnosti preukazujúce odkázanosť rodinných príslušníkov na príjem obžalovaných. Navyše ako už bolo konštatované vyššie, ani založenie rodiny neodradilo obžalovaných od páchania trestnej činnosti a nemotivovalo ich k náprave.

Poškodený K. K. a poškodený W. E. si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody titulom bolestného vo výške 3.604,- eur a vo výške 2.918,- eur vychádzajúc z bodového hodnotenia znalca MUDr. W. Saska v znaleckom posudku č. XX/XXXX zo dňa 01.05.2016 (hodnota bodu 17,16,- eur podľa T. W. zdravotníctva M. republiky č. XXX/XXXX Z. z. účinného od XX.XX.XXXX), preto im súd tento nárok voči obžalovaným priznal. Rovnako súd postupoval aj v prípade poškodených O. zdravotná poisťovňa, a.s. a X. zdravotná poisťovňa, a.s., ktorí poškodení si nárok na náhradu škody titulom poskytnutej zdravotnej pomoci uplatnili riadne a včas vo výške 145,98,- eur (O. zdravotná poisťovňa, a.s.) a vo výške 320,95,- eur (Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s.). V rozsahu priznaného nároku na náhradu škody súd potom zaviazal obžalovaných, aby spôsobenú škodu poškodeným nahradili spoločne a nerozdielne.

Pokiaľ ide o poškodeným K. K. uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 10,- eur za roztrhané tričko a poškodeným W. E. uplatnený nárok na náhradu škody vo výške 675,- eur titulom ušlej mzdy, v tejto časti súd poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie, keďže uplatnené nároky neboli v tejto časti riadne preukázané, a pre rozhodnutie súdu o povinnosti na náhradu škody by v uvedenom rozsahu nároku muselo byť vykonané ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Žiar nad Hronom k sp. zn. 1 T 53/2016. Poškodený môže podať odvolanie len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody. Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci konania, ktorí sa svojho práva vopred výslovne vzdali.